19/05/2023

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Η στάση μας απέναντι στο Θείο Φως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Η στάση μας απέναντι στο Θείο Φως», ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή του Τυφλού. «Από τη στάση που παίρνει ο καθένας απέναντι στο φως, κρίνεται ήδη και προδικάζεται το μέλλον του. Χρειάζεται τόλμη για να δεί κανείς κατάματα το φως, να αντικρύσει τη γύμνια του χωρίς να την επενδύει με ψεύτικα και συμβατικά ενδύματα», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης αφηγείται στην σημερινή Ευαγγελική περικοπή την θεραπεία του εκ γενετής τυφλού. Οι προφήτες της Π. Διαθήκης, περιγράφοντας το έργο του αναμενόμενου Μεσσία, αναφέρουν και την «ανάβλεψιν τυφλών». Αυτός λοιπόν που έχει την εξουσία να ξαναδίνει το φως στους τυφλούς δεν είναι άλλος από τον Μεσσία.

Η απόδοση όμως του φωτός στους τυφλούς, πέρα από την αποδεικτική σημασία της για τη μεσσιανική ιδιότητα του Χριστού, έχει και ένα άλλο βαθύτερο νόημα: Είναι σημάδι μίας νέας κατάστασης πραγμάτων που εισβάλλει μέσα στον κόσμο του σκότους και της τυφλότητας. **Ο Χριστός ανοίγει τα μάτια των ανθρώπων, για να μπορέσουν να διαπιστώσουν τη νέα ζωή που αυτός προσφέρει σαν δώρο στον κόσμο**. Πολλοί άνθρωποι, μολονότι έχουν το σωματικό φως, δεν αναγνωρίζουν στο πρόσωπο του Χριστού τον αποκαλυπτόμενο Θεό που εισέρχεται μέσα στην ανθρώπινη ιστορία για να την σώσει από την καταστροφή, ενώ από την άλλη μεριά, οι ευαγγελιστές μας διασώζουν περιπτώσεις τυφλών που αναγνωρίζουν στον Ιησού τον Μεσσία και μετά τη σωματική θεραπεία τους διακηρύσσουν σ’ όλους την πίστη τους. Έτσι, δικαιώνεται ο λόγος του Χριστού: «Εις κρίμα εγώ εις τον κόσμον ήλθον, ίνα οι μη βλέποντες βλέπωσι και οι βλέποντες τυφλοί γένονται».

Η παρουσία του Χριστού, ως Φως του κόσμου που διακηρύσσει η Εκκλησία, δημιουργεί κρίση μέσα στον κόσμο. Βέβαια όχι με την έννοια της κατακρίσεως των ανθρώπων άλλα με την έννοια της υποχρεώσεως που δημιουργείται στον κάθε άνθρωπο να λάβει θέση έναντι αυτού του φωτός. Από τη στάση που παίρνει ο καθένας απέναντι στο φως, κρίνεται ήδη και προδικάζεται το μέλλον του. Χρειάζεται τόλμη για να δεί κανείς κατάματα το φως, να αντικρύσει τη γύμνια του χωρίς να την επενδύει με ψεύτικα και συμβατικά ενδύματα.

Είναι χαρακτηριστικό στη σημερινή διήγηση, ότι ο Κύριος πλάθει πηλό και επιχρείει τα κλειστά μάτια του τυφλού στέλνοντάς τον μετά να πλυθεί στη δεξαμενή του Σιλωάμ. Όπως ο Θεός, κατά την αρχική δημιουργία του κόσμου πλάθει με χώμα τον άνθρωπο, έτσι και ο Χριστός με τον ίδιο τρόπο αναδημιουργεί το καταστραμμένο από τη φθορά της αμαρτίας πλάσμα.

Στη στάση του θεραπευμένου τυφλού και των φαρισαίων της διηγήσεως, απηχούνται οι δύο διαμετρικά αντίθετες στάσεις των ανθρώπων έναντι του θείου φωτός. Ο κάθε άνθρωπος κρίνεται από το αν θελήσει να αντικρύσει το φως ή από το αν προτιμήσει το σκοτάδι, μέσα στο οποίο κρύβονται και σκεπάζονται τα σκοτεινά έργα του κόσμου.